

1. יום יפה – לאה גולדברג – עמוס ברזל

הדרורה קוראה בנחת:
"איזה יום, איזה יום!"
החמה היום זורחת
כל היום, כל היום
ואורה הטוב נוגע
בראשו של גוזלי
אין ספק שהוא נוגה
בשבילי, רק בשבילי!

החתול הומה בנחת:
"איזה יום! איזה יום!"
החמה היום זורחת
כל היום, כל היום
מדגדגת בקרניה
את אזני חתלתולי
אין ספק שלחה קרניה
בשבילי, רק בשבילי!

כלנית קטנה אומרת:
"איזה יום! איזה יום!"
החמה היום בוערת
כל היום, כל היום
מלטפת, מטפחת
את עלי וגבעולי
אין ספק שהיא זורחת
בשבילי, רק בשבילי!

החמה בשחוק סוקרת
את יפיו של העולם
"אור קרני", כך היא אומרת,
"לכלם לכלם."

2. ברווזים – לסבתא של אפרים

לאה גולדברג – שרה לוי תנאי
לסבתא של אפרים
לסבתא ברווזים
אחד לבן
שני שחר
לסבתא ברווזים.

ובשלושית המים
טבלו את הרגלים
טבל לבן
טבל שחר
והסתתרו השנים.

הסבתא של אפרים
קוראת לברווזים
איה לבן
איה שחר
איה הברווזים?

יצאו הברווזים
השתחוו אפים
שלום לבן
שלום שחר
שלום לברווזים.

3. אנקור וכד – לאה גולדברג – עמוס ברזל

ליד הכד עמד אנקור:
"לכד מקור ולי מקור.
מקור נחמד, קצהו חד.
אכן, אני דומה לכד!"

"אך מה בינינו ההבדל?
נורא! אפשר להתבלבל!
אחת אזכר ולא אטעה:
שלו - משקה, שלי - שותה!"

4. שיר בקר – לאה גולדברג – עמוס ברזל

טוב לפקח זוג עינים
אל הבקר הבהיר,
מחכים לי השמים
ומפי פורץ השיר.

אפזם את פזמוני
ששמעתי בחלום.
עץ עומד מול חלוני
ומברכני בשלום.

ועדת דרורים שובבת,
היושבה על ענפיו,
לפזמון שלי מקשבת
ועונה לי במצפצף.

ועונה לי: בקר טוב,
בקר טוב לגן רטב.
בקר טוב לעץ ופרח,
ולחול צהב בדרך.

ולכל בתי הכפר
שהשמש לי האירה,
כך נשמח וכך נשירה
גם היום וגם מחר.

4. קשת בענן – לאה גולדברג – מוני אמרליו

בשמים ראיתי קשת,
היא עמדה ממש מול הרחוב,
ורציתי אליה לגשת
ולראות אותה מקרוב.

והתחלתי ללכת, ללכת,
ועליתי על ראש הגבעה.
אך ככל שהרחקתי לכת
הקשת לא קרבה:

עופי-עופי, יפת-כנפים!
עופי-עופי אל המרום,
אל הקשת אשר בשמים,
ומסרי לה ברפת-שלום!"

היא עמדה במרום הרקיע
כמצירת על עננה,
אז ידעתי שלא אגיע
ושלחתי אליה יונה.

8. מה עושות האיילות – לאה גולדברג/יוני רכטר

מה עושות האיילות בלילות?
הן עוצמות את עיניהן הגדולות
הן שולבות את רגליהן הקלות
ישנות האיילות בלילות.

מי שומר על חלומן המתוק?
הירח הלבן מרחוק
הוא מביט אל תוך הגן בבת צחוק
ואומר לכוס ותן נום ושתוק!

מה חולמות האיילות? בלילות,
הן חולמות כי הפילות הגדולות
שיחקו איתן בג'ולים וגולות
ובכל, בכל זכו האיילות.

מה חולמות האיילות? בלילות...

מי מעיר אותן עם שחר משנתן?
לא הפיל, ולא הקוף, ולא התן
לא ארנבת, לא שכוי ולא שפן,

כי איילת השחר חברתן
מעירה אותן בבוקר משנתן
איילת השחר חברתן
מעירה אותן בבוקר משנתן
איילת השחר חברתן
מעירה אותן בבוקר משנתן

9. יש ילדים – לאה גולדברג – עמוס ברזל

יש בעולם כל מיני ילדים,
יש אמיצים ויש נפחדים,
יש עליזים ויש נרגזים,
יש מהססים ויש המנסים.

ויש בידנו ציבור המורים
צרור מפתחות שפותחים
וסוגרים

ועלינו להתאים בידע ובטחון
לליבו של כל ילד
את המפתח הנכון.

יש עצורים ויש פתוחים,
יש שחוששים ויש שבטוחים,
יש מהירים ויש איטיים,
יש עצובים ויש צוחקים.

ויש בידנו ציבור המורים
צרור מפתחות שפותחים וסוגרים
ועלינו להתאים בידע ובטחון
לליבו של כל ילד
את המפתח הנכון.

עופי-עופי, יפת-כנפים!
עופי-עופי אל המרום,
אל הקשת אשר בשמים,
ומסרי לה ברכת-שלום!

עופי-עופי, יפת-כנפים!
עופי-עופי אל המרום,
אל הקשת אשר בשמים,
ומסרי לה ברכת-שלום!

בשמים יונה וקשת,
בשמים הדרך פתוחה,
וטיפות ראשונות של גשם
מבשרות שנת שלום וברכה.

עופי-עופי, יפת-כנפים!
עופי-עופי אל המרום,
אל הקשת אשר בשמים,
ומסרי לה ברכת-שלום!

6. היונה והשושן – לאה גולדברג – עמוס ברזל

ברוח ערבים אדמה הקמה.
מאין תבואי יונה תמה?
מקצה השמים קולך נשמע,
האור על כנפך, יונה תמה.

היום את השמש בים רמה.
קרוב הלילה, יונה תמה.
קרוב הלילה, הגיע התור.
שמרי על כנפך אחרית האור.

[באני הליל סגר כחומה.
קראתיך מן הליל, יונה תמה!
אבוי לעיני מאסו התנומה.
פרשי את כנפך, יונה תמה.

מעבר לליל הגבר קרא.
יחלתי אליך ותהי הבשורה.
ירדה מן השחק יונת האור
אילת השחר נושאת במקור.]

7. החליל – לאה גולדברג – דוד זהבי

החליל הוא פשוט ועדין,
וקולו כמו קול של הלב, החליל.
כשכשוד הפלגים, כמו שיר ילדים,
כמשק הרוחות בפרדס מלבלב-
החליל, החליל.

מנגינת החליל לאילן, לענן,
מנגינת החליל למרבץ עדרים,
מנגינת החליל לאחי הקטן,
מנגינת החליל להרים, להרים.
החליל!

המקשיב לו יודע ידוע היטב
הוא יעיר את הדמי, הוא ירננו בצליל,
כמשק הרוחות בפרדס מלבלב-
החליל, החליל.

10. שיר ההפלגה (מפרשי זהב)

מילים: לאה גולדברג לחן: עקיבא נון

כל זה היה, היה, היה לפני הרבה שנים:
ביום הפליגה אונייה ולה שלושה תרנים.
שלושה תרנים לאוניה ומפרשי זהב,
ועל סיפון האונייה טווס יפה זנב.
שלושה תרנים לאוניה ומפרשי זהב,
ועל סיפון האונייה טווס יפה זנב.

והטווס הדור מאוד ועל זנבו כתובים
גם מזמורים, גם אגדות בשפת הכוכבים.
ומלחים ודייגים במעגל גדול -
ממזמוריו מתמוגגים, שרים אותם בקול.

שלושה תרנים לאוניה ...

שרים את שיר הכוכבים, קוראים האגדות,
ולגלים השובבים חדים אלפי חידות.
ודגי זהב - יפי סנפיר מן המצולה עולים,
לשמוע אגדה ושיר על נדנדת גלים.

שלושה תרנים לאוניה ...

וכך שרים המלחים: "גדול הוא העולם,
יש בו פרחים, יש בו חוחים, יש יבשה וים."
יש בו גלים, יש בו חופים, יש שקט, גם סופה,
אך מאלפי דברים יפים ההפלגה יפה."

שלושה תרנים לאוניה ומפרשי זהב,
ועל סיפון האונייה טווס יפה זנב.

11. פזמון ליקינתון – לאה גולדברג – רבקה גוילי

לילה, לילה מסתכלת הלבנה
בפרחים אשר הנצו בגינה,
בפרחי היקינתון בגננו הקטון
לילה, לילה מסתכלת הלבנה.

ואומרת הלבנה לעננים
תנו טיפה ועוד טיפונת לגנים
שיפרח היקינתון בגננו הקטון
כך אומרת הלבנה לעננים.

המטר אשר טפטף בחלוני
שר סיפור עליז לפרח בגני
וענה היקינתון בשמחה ובששון
למטר אשר טפטף בחלוני.

ומחר נצא כולנו אל הגן,
ונראה שם את הפרח הלבן,
ולכבוד היקינתון, בני ישיר את הפזמון
ושמחה גדולה מאוד תהיה בגן.

12. שיר גשם [בואו עננים]

לאה גולדברג – יואל וולבה

בואו עננים,

הבו גשם לגנים!

טיף, טיף טפופי –

גשם, גשם לשדותי.

לשבלת, לאילן

ולפרח הקטן שבגן.

זרם קולח – גשם ברכה
נח השדה וינשם לרוחה.
הללויה, הללויה,
גשם, גשם במרחביה.

הנה עננים,
גשם, גשם בגנים.
טיף, טיף טפופי ...

רדנה ממעל מרגליות,
שמש צוחקת בשלוליות.
הללויה, הללויה,
גשם, גשם במרחביה.

הנה עננים,
גשם, גשם בגנים.
טיף, טיף טפופי ...

תשת כל צמרת, ישת כל גבעול,
יען העמק, יען בקול:
הללויה, הללויה,
גשם, גשם בפל.

הנה עננים,
גשם, גשם בגנים.
טיף, טיף טפופי ...

ראה מה שמח צמח שתיל,
גשם בעמק ובגליל.
הללויה, הללויה,
גשם, גשם, אשר וגיל.

הנה עננים ...

13. חבצלת החוף – לאה גולדברג – עמוס ברזל

בהירים וגבוהים השחקים באלול,
וענן לא יעיב את התכלת
מול צינת הגלים על החוף התלול
את עיניה פקחה חבצלת.

לבנה וזקופה היא מבטת אל-על,
ובאור הכותרת טובלת
ומריע הים ולוחש לה הגל:
את יפה, את יפה, חבצלת!

בא קוטף וקטפה, נשאה לערים,
הביאה אל הבית פנימה.
מה יפים פרחי אלול הצחורים
בידה הלבנה של אמא!

לבנה וזקופה היא מבטת אל-על,
ובאור הכותרת טובלת
ומריע הים ולוחש לה הגל:
את יפה, את יפה, חבצלת!

14. הירח הצהב – לאה גולדברג – עמוס ברזל

הירח הצהב
לטייל יצא ברחוב,
והבית הלבן
מתלחש עם שחור הגן.

ואצלנו כאן בפנים
הקטנים כבר ישנים
ואפילו הכבשה
מנדנדת עריסה.

ולבן קטן שלי
ראש בהיר עם תלתלים,
כל תלתל נרדם מזמן
במטה על כר לבן.

ולבי שלו וקל
כי אהבתי כל תלתל,
טוב לחיות ולאהוב
נומה ילד לילה טוב.

הירח הצהב
לא יודע לאהב
אין לו בן ואין לו בת,
אין לו חג ואין שבת.
הוא רואה את הכבשה
מנדנדת עריסה
ורוצה מאד לבכות,
אבל אין לו גם דמעות.

הירח הזקן
אל תהיה כל כך מסכן
מישהו יגיד סוף סוף
לכלנו "בקר טוב!"

15. ברינה ושיר – לאה גולדברג – עמוס ברזל

ברנה ושיר ממחנק העיר
אל שדות נצא אחים.
כי משאון הכרד
כל לבב שם נח
בין עצי היער ופרחים.

ליל קיץ חם, ניר ויער חם
ערים אנחנו הולכים.
לנו צחוק צעיר בשמחה ושיר
נעברה בלילה בדרכים.

16. שיר לטו בשבט – לאה גולדברג - עמוס ברזל

אור הבקר על פתל חדרנו רוקד
מספר כי הנץ ופרח השקד.
מדפק על חלון הענף הלבן:
אל תישן, אל תישן.

צא לחרש וראה: האילן מקשט
כילדה שלבשה את שמלת השבת,
וכל פרח פרח, וכל נבט נבט -
ט"ו בשבט, ט"ו בשבט!

אדמה ירקה, ריחנית ודשנה,
מברכת אותנו ברכת השנה -
לא לריק העמל וישמח השותל:
אילנות מזדקרים על כל תל.

והשמש צוחקת בירק הפארות,
מבטיחה לשממה: פה יהיו יערות
עוד יגיל כל לבב, עוד תצמיח כל יד -
ט"ו בשבט, ט"ו בשבט, ט"ו בשבט!

17. בארץ אהבתי – לאה גולדברג – מוני אמרליו

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אמהות
שבע כלות בשער.

בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשפחה כל צער.

אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויפירונו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת?

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אמהות
שבע כלות בשער.

18. מדוע הילד צחק בחלום

לאה גולדברג – שלום חנוך
הלילה הילד צחק בחלום,
מדוע הילד צחק בחלום?
אולי הוא חלם שהפיל הגדול
ישב ושחק עם הילד בחול?
אולי? אולי? אולי?...

אולי הוא חלם שענן שובב
עשה מן השמש בלון של זזהב
ובא מן היער הרוח הלץ,
תלה את בלון הזהב על העץ -
אולי? אולי? אולי?...

אולי הוא חלם שדובון - אהרן
עלה על כסא וטפס על ארון,
ושם הוא מצא מתנה נחמדה
שאמא החביאה אתמול מילדה -
אולי? אולי? אולי?...

ואמא ודאי תשאֵלנו היום:
"מדוע צחקת, ילדי, בחלום?"
והוא יחיד ועינים יפקח,
אבל החלום נעלם ונשכח
ודי ודי,....

19. ערב מול הגלעד – לאה גולדברג – מיקי גבריאלוב

האילנות כל כך כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחור ורך ירד,
כבשה פועה בוכה בדיר –
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם
ישכב בדיר וירדם
והכבשה תישק אותו
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים.

ישוב טלה אל חיק האם...

20. שיר אביב - תרגום: לאה גולדברג - מנדלסון

אט זורמת בנפשי
מנגינת הטוהר,
עופה, שיר אביב חופשי,
אל מרחב שטוף זוהר.

עופה נא אל הגינה
בה פריחה התחילה,
אם תפגוש בשושנה
תן את ברכתי לה.